

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
ἐτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἐτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἐτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
νον τοῦ Παν. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Η ΣΥΓΚΑΛΕΣΙΣ.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ νεαροῦ ἡμῶν ἡγεμόνος ὑποσχεθεῖσα εἰλικρινῶς, ἵνα ἐκτελέσῃ τὰ σχέδια τῆς Καμαρίλλας, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ καταστῇ ὅσον ἐνεστι μακροβιωτέρα καὶ δρέπῃ ἀταραχῶς τοὺς γλυκεῖς τῆς ἐξουσίας καρπούς, συγκαλεῖ καὶ αὐθις ἐκτάκτως τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ἵνα τῇ βοηθῶσιν ἢ ἀποπερατώσῃ τὰ ὑπ' αὐτῆς ὑποσχεθέντα καὶ μὴ πω πραγματοποιηθέντα.

Μετὰ τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα γεγονότα κατὰ τῶν συνταγμ. θεσμῶν ὑπὸ τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως τελεσθέντα κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον, καὶ ἰδίως μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 30 Νεβρίου οὐδεὶς συνταγματικὸς πολίτης, κατοικῶν μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, ἤθελε ποτὲ πιστεύσει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν ὀργίων ἐκεῖνων διέπει ἔτι τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας πολιτείας καὶ ὅτι πρὸς ἐμπαιγμὸν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν συνταγ. αὐτοῦ θεσμῶν προσκαλεῖ καὶ αὐθις τοὺς βουλευτάς, ὅπως συγκαθίσωσι μετ' αὐτῆς καὶ ἐκόντες ἀκόντες συνοργιάσωσι, διότι τοιοῦτόν τι δὲν ἠδύνατο ἢ ἀπαντήσῃ οὐδαμοῦ τῶν συνταγματικῶν πολιτειῶν. Καὶ ὁμως εἶνε γεγονός,

ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκεῖνη οὐ μόνον ζῆ καὶ ἀκμάζει, ἀλλ' ἐνδυθεῖσα τὸ παρθενικὸν τῆς Αὐλῆς ἐνδυμα παρίσταται ἐνώπιον τοῦ ἑλλ. λαοῦ, ἐξαίρουσα ἑαυτήν, ὅτι εἶνε ἀγνή καὶ ἄμωμος παρθένος, ὑπὲρ ἧς τὰ πάντα θυσιάζονται.

Ἡ Ἑλλάς λοιπὸν πρέπει νὰ χαρῆ, διότι εὐρέθη τέλος πάντων τὸ μέσον, δι' οὗ πᾶσα κυβερνητικὴ ρυπαρότης καὶ ἀκολασία, πᾶσα ἐκθεσμος καὶ ἐγκληματικὴ πράξις δύναται διὰ μιᾶς νὰ ἐξαγνισθῇ. Δὲν ἀπαιτεῖται οὔτε τιμωρία, οὔτε μετάνοια, οὔτε ἀποχὴ παντὸς κακοῦ, ἀρκεῖ μόνον ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνδυσθῇ τὸ νυμφικὸν τῆς Αὐλῆς φόρεμα καὶ ἰδοὺ ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἀνομία μεταβάλλονται εἰς θεὰν Θέμιν!

Ἀφότου ἡ Ἑλλάς ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς οὐδέποτε εἶδε παρόμοια γεγονότα. Συνέβησαν μὲν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπεισόδια τινὰ, ἀλλὰ τὴν ἀλλόκοτον καὶ εἰδεχθῆ τῶν ἐνεσῶτων χροιάν οὐδέποτε ἔσχον. Διότι τίς ποτε εἶδεν, ὅτι Κυβέρνησις, ἧτις τοσαῦτα διεπράξατο ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς τῆς ἐγκλήματα καὶ καθ' ἧς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος ἔκτοτε βοᾷ, ἔμεινε μίαν κἂν στιγμὴν ἐν τῇ

ἐξουσίᾳ; τίς ποτε εἶδεν, ὅτι Κυβέρνησις, ἧτις τοσαῦτα αἰσχρὰ μέσα μετεχειρίσθη κατὰ τὴν παρελθ. σύνοδον, ὅπως δελεάσῃ ἀντιπολιτευομένους βουλευτάς πρὸς καταρτισμὸν ἀπαρτίας, ζῆ εἰσέτι καὶ ἤδη συγκαλεῖ αὐθις ἐκτάκτως τὴν Βουλὴν; Ἡξεύρομεν μὲν, ὅτι, ὅπου ἀνεφάνη τάσις τις δεσποτισμοῦ, ἐκεῖ ἔλαβον χώραν διάφορα αὐθαιρείας ἐπεισόδια, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξαν τόσον ἐκτεταμένα, καὶ τόσον αὐθαίρετα καὶ ἀπελπιστικά. Ἄν αἱ πράξεις τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως ἐθεωρήθησαν πράγματι δίκαιαι καὶ ὠφέλιμοι, ἔπρεπε ταυτοχρόνως νὰ τῇ χορηγηθῇ καὶ ἡ αἰτηθεῖσα διάλυσις, ἵνα ταχύτερον καθαρῶς τὸ ζήτημα καὶ ὁ λαὸς ἴδῃ τὴν τύχην του· ἀλλὰ νὰ ἐγκρίνωνται ὅλαι αἱ ἐγκληματικαὶ αὐτῆς πράξεις, καὶ μὴ δυναμένης νὰ κάμῃ ἀπαρτίαν νὰ παρατείνηται ὁ ὑπουργικὸς βίος τῆς, μετὰ δὲ ταῦτα νὰ τῇ χορηγηθῇ καὶ τὸ δικαίωμα ἐπανειλημμένης συγκαλέσεως, χρωμένη ὅλα τὰ ἔκνομα καὶ αἰσχρὰ μέσα πρὸς ἀγορὰν βουλευτικῶν ψήφων, ταῦτα οὐ μόνον εἰς τὰς συνταγματικὰς καὶ εὐνομούμενας πολιτείας δὲν συμβαίνουσι, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς

Κ Η Π Ο Σ

Η ΓΥΝΗ.

Ἐγνώριζον πῶς ὁ καιρὸς τὰ πάντα μεταβάλλει,
Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ μωρὸς ἐπέισθην στιγμὴν μίαν
Ὅτ' εἰς τὰ στήθη γυναικὸς ὁ ἔρωσ πάντα θάλλει·
Λησμώνησα πῶς ἀσταθῆ ἔχ' ἡ γυνὴ καρδίαν.

Ἡ μάγος μὲ τὸ βλέμμα τῆς πρῶτον μᾶς μαγνητίζει,
Μὲ ὑποσχέσεις ἐπειτα, μὲ ὄρκους καὶ λατρείαν,
Ἐπόυλως τὴν καρδίαν μας ἔλκύει καὶ φλογίζει,
Πλὴν τέλος εἰς τὸ πάθος μας δεικνύει ἀπιστίαν.

ὦ! διατί 'ς τὰ στήθη σου ὁ ὄφις ἐμφωλεύει,
Ἡ διατί ὁ οὐρανὸς σὲ ἐπλασεν, ὦ γύναι,
Ἄφοῦ τὸ παντοδύναμον βλέμμα σου γοητεύει
Καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξέρχονται τοῦ κόσμου αἱ ὀδύνη.

Ὅν δόλιον καὶ ὑπουλον! τὸ κάλλος τῆς μορφῆς σου
Τὸν κόσμον ὅλον ἀπατά, καὶ ἕκαστος νομίζει
Ὅμοιά τοῦ προσώπου σου ὅτ' εἶνε κ' ἡ ψυχὴ σου·
Ἄκουε, οἶμοι! ὁ μωρὸς τοὺς ὄρκους σου κ' ἐλπίζει.
Πλὴν τέλος ἔρχεται στιγμὴ, στιγμὴ πικροῦ θανάτου,
Καθ' ἣν ὁ τάλας πείθεται παράκαιρα ὅτ' ὄλοι
Οἱ ὄρκοι ἦσαν χεῖμαιραι, φροῦδα τὰ ὄνειρά του
Καὶ ζοφεροὶ οἱ φωταυγεῖς τοῦ οὐρανοῦ του θόλοι! . II.

ΟΙ ΔΥΩ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Εἰς λίμνην δύο βάτραχοι κατώκουν μὲ εἰρήνην.
Εἰς θέρους δ' ὑπερβολικὴν θερμότητα μεγάλην,
Τοῦ ὕδατος ἐκλείψαντος, κατέλιπον ἐκεῖνην
Καὶ βῆμα ἔφερον ταχὺ, ἀναζητοῦντες ἄλλην.
Εἰς φρέαρ τέλος ἔφθασαν βαλὺ, καὶ χαίρων λέγει
Ὁ εἷς: «Ἐλθέ, συνέταιρε, ἐδῶ νὰ καταβῶμεν!»
Τὸ βάθος ὁμως θεωρῶν ὁ ἄλλος ἀντιλέγει:
«Ἐὰν τὸ ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς τότε θ' ἀναβῶμεν;»
Τὸ ἐπιμύθιον καθεῖς, ὦ ἀναγνώστα, ἐννοεῖ,
Ὅστις πρὶν τρέξῃ σκέπτεται, ποτέ του δὲν μετανοεῖ.

μάλλον βαρβάρους και άγρίους λαούς.

Άλλ' εάν ύποτεθῆ, οτι εν τῇ εκτάκτω ταύτῃ συνδός ή Κυβέρνησις δια πολλῶν θυσιῶν ἤθελε κατορθώσει ν' αποσπάσῃ βουλευτάς τινας αντιπολιτευομένους, ὡς να κάμη άπαρτίαν, τὰ αίσχρα και πειθαναγκαστικά ταῦτα μέσα εἶνε νόμιμα; εἶνε καν επιτετραμμένα; δέν θ' αὐξήσωσιν ετι μάλλον τὰ δεινά της Πατρίδος;

Συγκαλεῖται εκτάκτω ή Βουλή και προτρέπεται ἡ αντιπολίτευσις, ἵνα παρευρεθῆ εἰς τὰς τελεσθησομένας θυσίας. Άλλ' άφού ή αντιπολίτευσις, συνεπεία ὄλων τῶν κυβερνητικῶν ανοσιουργημάτων, ὦν τὸν χεῖμαρρον οὔνε ο λόγος, οὔτε ο νόμος ἠδυνήθησαν να σταματήσωσιν, ἠναγκάσθη να διαμαρτυρηθῆ και αποσυρθῆ, ἤδη εἶνε ἐντιμον, εἶνε πατριωτικόν, εἶνε καν δίκαιον, λησμονήσασα τὸν ὅρκον της, τῆν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς της ἐντολήν και τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα μέγιστον και ἱερώτατον καθῆκόν της, να συνέλθῃ και συμπράξῃ μετὰ τῶν αὐτῶν ἐγκληματιῶν; Ἐάν δε πρὸς στιγμήν ἤθελε τις τολμηθεῖ να ἐγκαταλείψῃ τὴν συνειδήσιν του και τὰ τιμαλφέστερα της Πατρίδος συμφέροντα, και κλεισας τοὺς ὀφθαλμοὺς να εἰσέλθῃ εἰς τὸν μαινθέντα βουλευτικὸν περιβόλον, ἤθελε πλέον ή Πατρίς του τὸν δεχθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας της; ἤθελε καν πλησιάσει τοιοῦτον ἐπίορκον και ἀσυνείδητον οἱ ἐκλογεῖς του; Δέν πρόκειται περὶ ἀπλής τινος κυβερνητικῆς πράξεως, ἤτις μὴ θίξασα ὄλοτελῶς τοὺς συνταγμ. θεσμοὺς δύναται να παρέλθῃ ἀπαρτήρητος και ἀτιμώρητος οἱ συνταγ. θεσμοὶ ἀνιέρως καταπατήθησαν, τὰ δε δικαιώματα τοῦ λαοῦ ἐδυσμενέθησαν πῶς λοιπὸν εἶνε δυνατόν χωρὶς οἱ ἔνοχοι ν' αποπεμφθῶσι και να ἰκανοποιηθῶσιν οἱ ἔθνικοὶ πόθοι, να προσέλθῃ ἡ αντιπολίτευσις; Τίς γνήσιος Ἕλλην ἀντιπρόσωπος ἤθελεν ἀπομωρανθῆ τοσοῦτον, ὡς να σπεύσῃ, ἵνα ἰδίαις χερσὶν ἀνορύξῃ τὸν τάφον της Πατρίδος του;

Ἐάν ο ἀνώτατος ἡμῶν ἄρχων ἐξαπατηθεῖς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν συμβούλων αὐτοῦ ἐβράδυνε να τιμωρήσῃ τὰς κυβερνητικὰς ἀ-

θεμιτουρίας· εάν, λέγομεν, ἐξαπατηθεῖς ὑπ' αὐτῶν, δέν ἐσπευσε να ἐμποδίσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ να ἐξακολουθήσωσι τοιοῦτον ὀλέθριον ἔργον, εἶνε καιρὸς τέλος, να σπεύσῃ να θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸν χεῖμαρρον της κυβερνητικῆς ἀκολασίας, ἥτις ἀπειλεῖ να κατασρέψῃ οὐ μόνον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ και τὸν θρόνον. Ἡ κυβερνητικῆ ἀκολασία και ἡ πρὸς αὐτὴν ὑπερβολικῆ ἀγάπη τοσοῦτον ἐξησθένησαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔθνους και τοῦ θρόνου, ὡστε ἡ ἐπὶ μακρὸν ετι χρόνον παράτασις αὐτῶν ἐξεί δι' ἀμφοτέρους ὀδυνηράς συνεπειάς. Ὁ θρόνος και τὸ ἔθνος ἐνίσχουνται μόνον διὰ της ἀμοιβαίας και εἰλικρινούς ἀγάπης· ἡ ἀμοιβαία και εἰλικρινής συνενόησις και συμπράξις καθιστῶσι τὸν μὲν θρόνον στερεὸν και μακρόβιον, τὸ δε ἔθνος εὐτυχές· ἀλλ' ἀπὸ τινος χρόνου τοιαύτη συνενόησις και συμπράξις δέν ὑπάρχει, ἡ δε διατήρησις εἰς τὰ πράγματα της πολιτείας Κυβερνήσεως, μὴ ἀπορροῦσης ἐκ της θελήσεως τοῦ ἔθνους και πρὸς τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς και τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἀντιστρατευομένης, αἶρει σπουδαίως, ἐπὶ μεγίστην σήμερον, τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ. Μόνη δε ἀσθενῆς κυβερνητικῆ ἀγάπη δέν δύναται να ἐδραιώσῃ και ἰσχυροποιήσῃ τὸν θρόνον.

Τὸ ἔλλ. ἔθνος δέν δύναται να βλέπῃ ἀπαθῶς ἐπ' ἀπειρον τὰ δικαιώματα αὐτοῦ προσβαλλόμενα· ἡ μόνη ἐπιθυμία αὐτοῦ εἶνε να ζῆσῃ ὑπὸ τὸ κράτος συνταγμ. πολιτεύματος· ἀλλ' ἀπὸ της 30 τουλάρχισον Νθρίου οἱ συνταγμ. θεσμοὶ ἐτέθησαν ὑπὸ της ἐνεστώσης Κυβερνήσεως εἰς ἀργίαν και ὁμοῦ αὐτῆ ἐξακολουθεῖ ζῶσα, και περιβαλλομένη της ἐμπιστοσύνης τοῦ Στέμματος προσκαλεῖ αὐθις τὴν Βουλὴν. Ἅλλ' ἂν ἡ ἐπιθυμία ἦνε να παραταθῆ ἡ ζωὴ αὐτῆς και να ἐπικρατήσῃ ἀπαξ δια παντός τὸ προσωπικὸν κυβερνητικὸν σύστημα, πρέπει ἡ ἐπιθυμία αὕτη να χωρήσῃ ετι πρόσω· πρέπει να δοθῆ αὕτῃ και ἡ διάλυσις, ἡ τι ἄλλο, ἵνα τὸ ἔθνος ἐξέλθῃ μίαν ὥραν ταχύτερα τῶν πολιτικῶν τούτων περιπετειῶν και παύσῃ ο κοινωνικὸς μετασμός· δέν εἶνε οὔτε δίκαιον, οὔτε ἀνθρώπινον να ζητῆται τόσον ἀσπλάχνως ἡ πα-

ράτασις της ἀμφιβόλου και ἀπελπιστικῆς ταῦτης καταστάσεως και να ἐπιδιώκῃται δι' ὄλων τῶν αἰσχρῶν μέσων και τοῦ φόβου ὀπειθαναγκασμὸς και ἡ πρόσαςφις ἀνεξαλείπτου στίγματος βουλευτῶν τινων, ὀτινές, λησιμόνουντες πᾶν, δε, ὀφείλουσιν εἰς τὴν Πατρίδα, ἤθελον τυχόν σπεύσει να συμπαρακαθήσωσι μετ' ἀνιέρων και ἐγκληματιῶν, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, οἵτινες εἶνε ἡ μόνη ἐγγύησις τοῦ παρόντος και μέλλοντος τοῦ ἔλλη. ἔθνους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ κόμματα της ἀριστερᾶς της γαλλικῆς συνελεύσεως ἀπειλοῦσιν, ὅτι θέλουσιν ἀπευθύνει ἐπερώτησιν περὶ της παρατάσεως της ὑπουργικῆς κρίσεως. Ἡ δημοσίευσις τῶν συντακτικῶν νόμων ἐπροξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν. Ἡ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις εἰσέτι δέν ἔληξεν· ὁ Βυφεῖ ἐδέχθη μὲν τὴν ἐντολήν να σχηματίσῃ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ὁ Μακμαῶν ζητεῖ να τῷ ἐπιβάλῃ ὡς ὑπουργοὺς και πρόσωπὰ τινὰ της δεξιᾶς πτέρυγος, ἅτινα κατεψῆφισαν τῶν συντακτικῶν νόμων τούτου μὴ ἀποδεχομένου τοῦ Βυφεῖ, φαίνεται, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοῦ νέου ὑπουργεῖου ἀπέτυχεν ὀριστικῶς.

Ὁ Πάπας, ἐν συμβουλίῳ, ἀνέδειξεν ἐννέα νέους καρδιναλίους.

Αἱ ἐκ τοῦ βορείου μέρους της Ἰσπανίας ἀφικόμενα εἰδήσεις εἰσὶν ἀσήμενοι. Ἄναμένεται μεγάλη μάχη πάντοτε περὶ τὴν Ἔστέλιαν.

Ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ της Γαλλίας προτίθεται να ἐπισκεφθῆ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἑλλάδα και τὴν Αἴγυπτον. Μετὰ ταῦτα θὰ ζητήσῃ να ὑπηρετήσῃ ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν· εάν δε δέν τῷ δοθῆ ἄδεια, ὡς εἶνε βέβαιον, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς σπουδάς του ἐν τῷ ἀγγλικῷ πανεπιστημίῳ της Ὁξφόρδης.

Ἡ ἰδέα περὶ της πραγματοποιήσεως τῶν ἀνατολικῶν σχεδίων της Ρωσίας ἐκ της Μικρᾶς Ἀσίας ἔχει ὑπόστασιν τινὰ· διότι ὁ κόμης Σολλογαλ ὀμνῶν ἐπὶ παρουσία πολ-

λῶν μεγάλων δουκῶν και ἀνωτάτων λειτουργῶν τοῦ κράτους περὶ τοῦ «λαμπροῦ μέλλοντος τοῦ Καυκάσου» εἶπεν, ὅτι ἐκεῖθεν θὰ διαδοθῆ ὁ πολιτισμὸς ἀνα πάσαν τὴν Ἀνατολήν και ὅτι θὰ ἐπεκταθῆ τὸ ρωσικὸν κράτος κλπ.

Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις, συνεπεία της παυτικῆς ἐγκυκλίου, δι' ἧς παροτρύνονται οἱ ἐπίσκοποι να μὴ πείθωνται εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους της αὐτοκρατορίας, θέλει προσκαλέσει τοὺς ἐπισκόπους ἵνα ἐπιβάλῃ αὐτοῖς τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοήν· ἐν περιπτώσει δε ἀρνήσεως θέλει τοὺς στερήσῃ της κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταὶ οἱ καθυστεροῦντες μέχρι τοῦδε τὴν συνδρομὴν των, να σπεύσωσιν εἰς τὴν ἀποστολήν αὐτῆς, ἄλλως θέλομεν προσεχῶς ἐνάξει πάντα δυστροποῦντα και σατυροῦσι αὐτὸν πρεπόντως.

Μετὰ πλείονος ἄδειας θετικότητος, (ἀλλ' ἡμεῖς εἰς τὰ ἄδόμενα της Αὐλῆς δέν πιστεύομεν) ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀποπέμμεται ὅσον οὔπω, περὶ δε της ἀντικαταστάσεως τούτου πολλὰ φῆμαι κυκλοφοροῦσιν ἀνα τὴν Κροπλίαν· ὡς θετικώτερον λέγεται, ὅτι θὰ προσκληθῆ ἄρχρον ὑπουργεῖον. Ὡς βλέπουσιν λοιπὸν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται δέν γίνεται σχεῖς πῶς να διορθωθῆ και να κανονισθῆ ἡ συνταγματικὴ μηχανὴ σύμφωνα πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ πῶς να οἰκονομηθῆ ἡ περίστασις μετ' προσωρινᾶς μόνον διορθώσεως. Ἄφού τὸ ἡδέυρουσι και ὄλος ὁ κόσμος τὸ φωνάζει, ὅτι, ὅπως ἐπέλθῃ ἐντελὴς θεραπεία της συνταγματικῆς ταῦτης ἀνωμαλίας και πολιτικῆς καχεξίας, πρέπει τὸ πηδάλιον της πολιτείας να παραδοθῆ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἔθνους ὑποδεικνυομένης στίβας και ἱκανᾶς και οὐχὶ εἰς χεῖρας ἀχρόνων και ἀσθενῶν ὑπὸ της αὐλῆς ὑποδεικνυομένων, διότι τοιοτοτρόπως οὐ μόνον δέν θέλουσιν διορθωθῆ τὰ πράγματα της ἡμ. χώρας, ἀλλὰ θὰ κατασῶσιν ετι χείρονα· οὐχ ἤττον

ὁ προστάτης τῶν καταδυναστευομένων. Εἶπεν ἀληθές ὅτι περὶ της φιλοσοφίας τὴν ὀμοίαν ἀνέφερες δέν γνωρίζω τίποτε, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι οὔτε εἰς ἐμὲ οὔτε εἰς σε εἶνε δυνατόν ν' ἀποζημιώσωμεν τὸν κόσμον δι' ὅσα κακά τὸν ἐπροξένησαμεν.

Ἄλ. Ἄρκει ἀφαιρέσατε τὰς ἀλύσεις του και περιποιηθῆτε αὐτόν καλῶς. Τόσον λοιπὸν ὀμοιάζομεν!... Ὁ Ἀλέξανδρος ληστής!!!

Ἄναμφιβόλως οἱ δορυκτῆτορες ὀμοιάζουσι πολύ τοὺς ληστὰς· ἀλλ' ἂν ἦνε πεπρωμένον να ταράττῃται ἡ ἀνθρωπότης κατά καιροὺς ὑπὸ τῶν δορυκτῆτόρων, εὐχάτοια· ἦσαν αὐτοὶ Ἀλέξανδροι, ἐξημεροῦντες και συνδόντες τὰ ἔθνη διὰ της παιδείας και τοῦ πολιτισμοῦ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Τὸ ἐμάθατε; ἀφίχθησαν πρὸ ἡμερῶν ἐκ Σμύρνης ἔλληνας ἠθοποιοὶ και προπαρασκευάζονται διὰ να παραστήσουν, ἀπόψε μάλιστα, ἔλεγε προχθὲς ὁ τσελεπῆς Γιαννάκης Κα-

οἱ οἱ τοῦ ἀπολυτισμοῦ οὐ βούλονται συνιέναι, ἀλλ' ἐπὶ της αὐτῆς λαοφθόρου ὀδοῦ σκέπτονται να βαδίσωσι πάλιν.

Πολλοὶ συναδελφοὶ λέγουσιν, ὅτι οὐ μόνον οὐδεὶς τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν θέλει προσέλθῃ, ἀλλὰ και πολλοὶ τῶν συμπολιτευομένων. Καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν ἀδιστακτῶς, ὅτι οὐδεὶς γνήσιος Ἕλλην ἀντιπρόσωπος θέλει γεῖνει αἰχμάλωτος ἀτομικῶν παθῶν και μικρῶν συμφερόντων, ὡστε να μὴ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν της Πατρίδος του, ἀλλὰ να σπεύσῃ, ἵνα γεῖνη συνένοχος της ἐπιδιωκομένης ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Προχθὲς ἐπρόκειτο να δικασθῆ ὑπόθεσις μας τις κατ' ἀνακοπήν, ἀλλ' ὁ κ. Εἰρηνοδίκης της Νοτίου πλευρᾶς, μόλις εἶδεν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἡμῶν, κατέλιπε τὴν ἔδραν εἰς τὴν ἀπάντησιν εἰπὼν στενωπρά τῆ φωνῆς, ὅτι, τὴς ἡ συνειδήσεως του τοῦ λέγει, δέν εἶνε ἀρμόδιος να δικάσῃ, ὅπου δικαίως δέν δικάζει. Πάντες ἐθαύμασαν τὸν κ. Εἰρηνοδίκην διὰ τε τὴν εὐθυδικίαν και ἀνεξικακίαν του! Ὁ δε Κουτσαλέσης και ἐχειροκρότησεν αὐτόν. Ἄλλ' ἄρα γε θὰ πράξῃ τὸ ἴδιον και ἐπὶ της ὑποθέσεως τοῦ φίλου μας Ὁρφανίδου, ἡ θὰ ἀκολουθήσῃ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ πρωτοτύπους ἀποφάσεις του; Ἡμεῖς μειθόμενοι εἰς τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν τοῦ ἀδυνατοῦμεν να πιστεύσωμεν, ὅτι θὰ θελήσῃ ποτε να λάβῃ μέρος εἰς ἐδικὴν μας ὑπόθεσιν.

Ἡ ἐφημερίς «Σκοπιὰ» λέγει, ὅτι διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κορινθίας ἐχάρησαν οἱ ὑπουργοὶ Νικουτόπουλος και Βαλασόπουλος· ἀλλ' ἔλησμόνησεν ἡ συνάδελφος να προσθέσῃ και ἐν τρίτον πρόσωπον, Γυμνασιάρχου ἐνταῦθα ἠέσιν κατέχοντος, ἐκ τινὸς παρακειμένου νησίου, ὅστις, ὡς λέγεται, εἰς τοὺς ἀρχιερατικούς θησαυροὺς οὐκ ἀμοιρεῖ, διότι ἡ μεσιτεία ἐνταῦθα ἀμείβεται ἀδρότατα και, τῶν δώρων ἐραστῆς ὢν, οὐκ ὀλίγα ἀπολαμβάνει· τὰ δε ἐκ Κεφαλληνίας ἀρχιερατικὰ ῥώμια κλπ. δῆουσιν εἰς τε τὴν οἰκίαν τοῦ κληνιοῦ γερμανολόγου και τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν διὰ τοῦτο αἱ κεφαλαι ἀμφοτέρων κατέστησαν ἀπὸ τινος βαγκικαί.

Τὴν παρελ. ἐβδομάδα Ἴταλοὶ σχινοβάται παρίστανον ἐν ταῖς στήλαις διάφορα περιέργα. Μεταξὺ τούτων νεάνις τις κρατοῦσα ξίφη ἔβαλλε και ἐξέβαλλεν αὐτὰ ἐκ τοῦ στόματός της ἀβλαβῶς. Ὁ κ. Βούλγαρης, ὅστις παρῆν ἐφ' ἀμάξης, ἐξήτησε παρ' αὐτῆς ἐν ἐξ αὐτῶν. Οἱ παριστάμενοι ἐξεπλάγησαν· και οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι θὰ αὐτοχειρισθῆ, οἱ δε, ἀποβλέποντες τοὺς ἀγριωμένους ὀφθαλμοὺς του, ὅτι θὰ φονεῖσῃ ἔχθρον του τινὰ ἐκ τῶν παρόντων· ἀλλ' οὔτε τὸ πρῶτον δυστυχῶς συνέβῃ, οὔτε τὸ δεύτερον εὐτυχῶς.

Τὸ ἐν Καλάμας ἐκδιδόμενον «Καθηκόν» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ λέγει, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Ζάππας διὰ της διαθήκης του ἐνετείλατο, ὅπως δοθῆ χρυσοὺς στέφανος, δημοσία δε στεφθῆ κλπ. ὅστις ἤθελε προτείνει μέγα τι καλὸν διὰ τὴν Πατρίδα. Ἐπειδὴ δε ὁ μεγαλοφυῆς ἀρθρογράφος προτείνει τοιοῦτόν τι, ἤτοι τὴν ἐνωσιν δύο μικρῶν πολιτικῶν πρὸς κατασκευὴν ἐνὸς μεγάλου, ἄρα εἶνε ἀναμφιβόλως ἀξίος τοῦ Ζαππεῖου βραβεῖου. Παρακαλοῦμεν ὁθεν τοὺς ἀρμόδιους να σπεύσωσιν, ἵνα ἐκτελέσωσι τὴν ἐντολήν τοῦ μακαρίτου Ζάππα, στεφανοῦντες δημοσίᾳ τὸν μέγαν τούτον τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐεργετὴν!

Χθὲς (23) ἀπὸ πρωῆς μετημφιέσθη και ὁ ἐμετικὸς Καμπούρογ-βουῦς φορέσας λευκὸν δόμινον και ἐρυθρὸν σκούφο· ἀλλ' ὄλοι τὸν ἐγνώρισαν ἀμέσως. (Ἐφημερίς).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Λονδίνου, κείμενον ἀντικρυ της Καπιτωλίνας και διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Κολόμβου, παρέχει μεγάλας περιποιήσεις εἰς τοὺς εἰς αὐτὸ προσερχομένους, διακρινόμενον ἐπὶ τε καθαριότητι και οἰκονομίᾳ. Προτρέπομεν ὁθεν πάντα ἐπιθυμοῦντα να διαμῆνῃ ἐπὶ Ξενοδοχείου να προτιμῆσῃ αὐτὸ και ἔσεται λίαν εὐχαριστήμενος.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου και ἀπέναντι τοῦ ὑαλοπωλείου τοῦ κ. Καλιοντζῆ Παντοπωλείον τοῦ κ. Π. Εὐβένηγα ἐκομίσθη ἐσχάτως χαβιάρη μαῦρον της Γέλβας ἀρίστως ποιότητος, πωλοῦμενον εἰς μετρίαν τιμὴν.

Θουμα κεκλεισμένη εἰς τὴν οἰκίαν μου και καλογηρεῶ. — Τὸ πιστεύω, ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι κ α λ ο γ υ ρ ε ὑ ε τ ε.

Ἐπεθύμουν να με κατασκευάσῃτε ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ στήθους σας, εἶπε προχθὲς παλαιὰ τις χρυσαλλίς πρὸς τὸν ἰππότην της ἐφημερίδος «Ἐφημερίς» Κορομηλᾶν, ὃν εἶδε ν' ἀναστενάζῃ, ἐν τσιγάρον. — Εὐχάριστος, κυρία μου, της ἀπεκρίθη ἄρκει να μοι δώσῃτε ἐν ἀπὸ τὰ φύλλα της καρδιά σας, διότι, ὡς γνωρίζετε, ὁ καπνὸς τοῦ στήθους δέν δύναται να τυλιχθῆ εἰς ἄλλο το γ α ρ ὄ χ α ρ τ ο ν.

Πρὸ ἡμερῶν ὁ δικηγόρος Ν. Στεφανίδης ἐβεβαίω τον διάσημον της ὑψηλοῦ ἰατρον Ἄριστοκράτην Δόκτ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ τὸν διωρίσῃ ἰατρον της Βουλῆς. — Δέν εἶμαι κτηνιατρός, ἀπήντησεν ὁ μέγας οὗτος Ἀσκληπιάδης, και δέν δέχομαι τὸν διορισμὸν αὐτόν. Ὁ βροντοφῶνος και ἀθυρόσομος Στεφανίδης ἐδωβάθη ἐκ της σοφῆς ταύτης ἀπαντήσεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ Ο ΘΡΑΞ ΛΗΣΤΗΣ.

Ἄλέξ. Εἶσαι σὺ ὁ ἐκ Θράκης ληστής, περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ ὀποίου τοσαῦτα ἤκουσα;

Ληστ. Ναί, εἶμαι Θραξ και στρατιώτης. Ἄλ. Στρατιώτης! εἶπε μάλλον δολοφόνος, κλέπτης, ἀρπαξ, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ μάλιστα της ἀνθρωπότητος! Τιμὴ τὴν ἀνδρείαν σου, ἀλλὰ βδελύττομαι και πρέπει να κολάσω τὰ ἐγκλήματά σου.

Ληστ. Τί ἀξιόμμεπτον ἐπραξα και παραπονέειται;

Ἄλ. Δέν περιεφρόνητες τὴν ἐξουσίαν μου; δέν παρεβιάστε τὴν δημοσίαν εἰρήνην, και δέν ἐξήτας βλάβειν τὰ πρόσωπα και τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν συνυπηκόων σου;

Ληστ. Αἰχμάλωτός σου εἶμαι, Ἄλέξανδρε! ὁθεν πρέπει να ἀκούω τοὺς ὀνειδισμούς σου, ἡ να ὑπορέω τὰ κολακτήριά σου· ἀλλ' ἡ ψυχὴ μου εἶνε ἀκαταδάματος, και ἂν ἀποκριθῶ εἰς τοὺς ὀνειδισμούς σου

πρέπει ν' ἀποκριθῶ ὡς ἐλεύθερος.

Ἄλ. Ἄλσει ἐλευθέρως· δέν θέλω να ὀφελῆθω ἀπὸ τὴν δύναμίν μου και να δεσμεύσω τὴν γλῶσσαν κανενός.

Ληστ. Λοιπὸν εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀπαντῶ δι' ἄλλης ἐρωτήσεως. Πῶς ἐξήσας μέχρι τοῦδε;

Ἄλ. Ὡς ἤρω· τὴν φήμην ἐρώτησον, και θέλεις μάθει τὰ ἀνδραγαθήματά μου. Μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ὑπῆρξα ὁ ἀνδρείοτατος, μεταξὺ τῶν κυριαρχῶν ὁ εὐγενέστατος, μεταξὺ τῶν δορυκτῆτόρων ὁ κραταιότατος.

Ληστ. Φαίνεται ὅτι δέν ἤκουσας τὴν φήμην διαλαλοῦσαν ἐπίσης και τὰς ἰδικὰς μου ἀνδραγαθίας. Ὑπῆρξε ποτε τολμηρότερος ἀρχηγὸς ἀνδρείοτερας συμμορίας; ὑπῆρξε ποτε... Ἄλλὰ δέν καταδέχομαι να καυχήθω· σὺ αὐτὸς γνωρίζεις ὅτι εὐκόλως δέν καθυπετάχθη.

Ἄλέξ. Ἄλλ' ὁμως τί ἄλλο εἶσαι παρὰ ληστής χαμερπῆς και ἀτιμος;

Ληστ. Καὶ ὁ δορυκτῆτωρ τί τάχα εἶνε; Καὶ σὺ δέν περιήλθες τὴν γῆν ὡς κακὸν δαι-

μόνιον, μαραιῶνον τοὺς ὄμοιους καρποὺς της εἰρήνης και της βιομηχανίας, ἀρπάζον, λεηλατοῦν, φονεῖον ἀνόμους, ἀδίκους, μόνον πρὸς εὐχάριστων της ἀπλήστου φιλαργίας σου; Πᾶν ὅ,τι ἐγὼ ἐπραξα εἰς ἐν χωρίον μετὰ ἑκατὸν ὀπαδῶν, σὺ ἕκαμες εἰς ὀλόκληρον ἔθνη μετὰ πολλῶν χιλιάδων. Ἄν ἐγὼ ἀπεγύμνωσα ἐν ἄτομον, σὺ κατηφάνισας βασιλεῖς και ἡγεμόνας· ἂν ἐγὼ ἕκαυσα ὀλίγας κώμας, σὺ κατερήμασας τὰς πλείονες εὐδαίμονας βασιλείας και πόλεις τούτου κόσμου. Εἰς τί λοιπὸν συνίσταται ἡ μεταξύ μας διαφορά, ἐκτὸς τοῦ ὅτι σὺ, βασιλεὺς γεννηθεῖς, ἤξιώθης να γείνης ἀνώτερος ληστής ἐμοῦ τοῦ ἰδιώτου;

Ἄλ. Ἄλλ' ἂν ἦρασα ὡς βασιλεὺς, ἔδωκα και ὡς βασιλεὺς· ἂν κατέσρεψα κράτη, ἐθεμελίωσα μεγαλύτερα περιέλαψα τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον και τὴν φιλοσοφίαν.

Ληστ. Ἄλλὰ και ἐγὼ ἀφειδῶς εἶδα εἰς τοὺς πτωχοὺς ὅ,τι ἐλάμβανα ἀπὸ τοὺς πλουσίους· συνέστησα τάξιν και πειθαρχίαν μεταξὺ τῶν ἀγριωτάτων, και πάντοτε ὑπῆρξα

ΚΑΘΡΕΪΤΗΣ

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΑΛΛΟΚΟΤΟΙ.

Ἡ « Βελτίωσις » ὁμοιάζει θυμιατήριον, ὅπερ κρατεῖ εἰς δίκαιος Οἰκονόμος καὶ εἰς πεπαίδευμένος ντετόρος.

Θυμιατίζου, θυμιατίζου,
Ὅσους πρότερον ὑβρίζου.

Ὁ « Λαός », μετὰ τὸ οὐραγοταγικὸν μούτσουνόν του, τὴν πρασίην μπερούκαν του, τὴν ἐρυθρὰν χλαίναν του, τὰ ἀσιατικὰ πασουμάκια του, καὶ τοὺς ὄνιους ὀγκανισμούς του, ὁμοιάζει βρυκόλακα δραπετεύσαντα ἐκ τοῦ ἄδου, ὅπως χρησιμεύσῃ νεκροθάπτῃ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους.

Κι' ὀγκανίζει, κι' ὀγκανίζει,
Τὴν Πατρίδα μας ὑβρίζει,
Δίχως κἄν νὰ φοβηθῇ,
Πῶς ἔμπορεῖ νὰ κρεμασθῇ
Μ' ἄλλους δύο τρεῖς ὁμοῦ
Χάριν τοῦ δεσποτισμοῦ.

Ἡ « Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις », ὁμοιάζει καρακάξαν ἐκφυγοῦσαν ἐκ τῶν τάξεων τῶν φιλελευθέρων καὶ εἰσελθοῦσαν εἰς τὸν κλωβὸν τῆς Καμαρίλλας, καὶ ἐνῶ πᾶσαν αὐγὴν τονίζει τὸν δουλικὸν ὕμνον τῆς, εἰς σοφὸς καθηγητῆς κρατεῖ τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς κλίνης του κράζων;

Πέ το, καὶ σὺ κακομοῖρα,
Πέ το, χάριν τῆς Δουλείας,
Ἡ Ἑλλὰς πῶς πρέπει στεῖρα
Ἀπὸ τὰς ἐλευθερίας
Αἰωνίως γιὰ νὰ μείνῃ. .
Πέ το, καὶ διπλὸ ταῖνι
Θὰ σοῦ δώσουνε νὰ φᾶς,
Διὰ νὰ τοὺς τραγουδάς,
Νὰ χορεύῃς νὰ πηδάς,
Καὶ ποτὲ νὰ μὴ ψοφᾶς. . .

Ὁ « Πρωινὸς Κῆρυξ » ὁμοιάζει σεράγι ἀπηρχαιομένον, εἰς ὃ ποῦ καὶ ποῦ ἀναφαινοῦνται πνεύματα.

Πνεύματ' ἀπειρα κακὰ,
Κι' ὡς αὐτὸν ἀρπακτικά.

Τὸ « Μέλλον », μετὰ τὴν ὠραίαν του πόλκαν, τοὺς γλαυκοειδεῖς ὀφθαλμούς του, τὴν πυρρότριχον γενειάδα του, τὴν κόσμιον συμπεριφορὰν του, καὶ τὸ σταθερὸν βᾶδισμά του,

Σὰν λεβέντης περπατεῖ
Μὲ τὴν πένα εἰς τ' αὐτὶ,
Καὶ μᾶς γράφει. . τραλαλά,
Πόσα ἔρπει στρογγυλά. .

ἀπεικονίζει τὴν ἀστασίαν, τὴν ἰδιοτέλειαν, τὴν χαμέρπειαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν.

Ἡ ἀποπλανημένη « Ἀλήθεια » ὁμοιάζει ἐνίοτε ὀκτάπουον τρώγοντα τοὺς ἰδίους πλοκάμους του· μία ὅμως λύτρα κηροῦ ὑπουργικοῦ, ἢ ὀλίγος λίβανος λαυριακός, τὴν κάμνει καὶ χάνει πρὸς ζιγμὴν τὴν ὀρεξίν τῆς.

Τὸ κερὶ καὶ τὸ λιβάνι,
Τὴν Ἀλήθεια ψεύτρα κάνει.

ΜΑΡΤΙΟΣ,

κρίος.

Ὁ ὑπὸ τὸ ζῶδιον τοῦτο γεννηθεὶς ἀνὴρ θὰ ἔχῃ μορφὴν διαβόλου, ὡς ὁ Βολτέρρας, καὶ θὰ τὸν ἀποφεύγουν πάντες, ὡς ὁ Βούλτσος τοὺς συριγμούς. Θὰ πάθῃ τρία μεγάλα κακὰ· θὰ τὸν γδάρουν οἱ φίλοι του, ὡς τὸν Μανιτάκην, θὰ τὸν φήσουν αἰ ἐρωμένοι του, ὡς τὸν ἱππότην τῆς « Ἐφημερίδος » Κορομηλᾶν, καὶ θὰ τοῦ ἀργάσουν τὸ δέρμα οἱ ἐχθροὶ του, ὡς τοῦ ἄλλοτε Σκαπανέως Στρατηγοπούλου. Θὰ συλληφθῇ εἰς τινα νυκτερινὴν ἐκδρομὴν, ὡς συλλαμβάνεται συνήθως ὁ τσελεπῆς Καμπούρογ-βούς ὡς ψευδολόγος, καὶ θὰ ὑποστῇ θάνατον ὀδυνηρὸν, ὡς αἱ 28 χιλ. δρ. τοῦ Δενδροκομείου καὶ Βοτανικοῦ κήπου ἐκ μέρους ἐνὸς Ἰπποποτάμου, ὁ δὲ θὰ τὸν σουβλίσει, ὡς σουβλίζει ὁ μόνος χερ Γρίβας τοὺς μὴ ὑπακούοντας τυφλῶς εἰς τὰς θελήσεις του στρατιωτικούς.

Ἡ δὲ γυνή, θὰ ἀγαπᾷ τοὺς πογωνοφόρους, ὡς ἄλλοτε ἠγάπα ὁ Νικουτόπουλος τὴν γανωματικὴν, καὶ ὡς σύζυγος, θὰ καταστήσῃ τοιοῦτον τὸν σύμβιόν τῆς, ὥστε νὰ μὴ ἤξεύρῃ τί εἰς τὴν κεφαλὴν του ἔχει, ὡς δὲν ἤξεύρει ὁ ἑλλ. λαὸς τί ὁ Τζουμπὲς τοῦ μαγειρεύει. Θὰ ἦνε τοιαύτη πρὸς τοὺς

φίλους τῆς, ὡς θὰ προσφέρῃ ἑαυτὴν θυσίαν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀπαράλλαχτα ὡς ὁ Βαλαωρίτης τὴν Πατρίδα εἰς τὸν δεσποτισμὸν χάριν ἀτομικοῦ συμφέροντος. Τὸ τέλος τῆς ὁμῶς θὰ ἦνε σκληρὸν, ὡς τῶν μετόχων τοῦ Λαυρίου, διότι οἱ πρὶν φίλοι τῆς θὰ τῆς βάλουν τὸ μαχαῖρι εἰς τὸ λαιμὸν, ὡς ὁ μεσίας Δεληγεώργης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' αὕτη θ' ἀποθάνῃ μᾶλλον ἀπὸ τὸν φόβον τῆς, ὡς οἱ ὀπαδοὶ τῆς Καμαρίλλας εἰς τὴν ἐξέγερσιν τοῦ κοιμωμένου ἑλληνικοῦ λέοντος.

ΣΠΟΥΔΑΙΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Πρὸ πολλῶν μηνῶν ἀπωλέσθη ἡ ὑπὸ ληψίς τοῦ ὑπουργ. Βουλγαρῆ παρακαλεῖται ὁ εὐρὼν αὐτὴν, νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ πάραυτα, καὶ θέλει λάβει, ἐκτὸς τῆς γενναίας ἀμοιβῆς, καὶ τὰς μεγάλας εὐλογίας τοῦ πατριάρχου Τζουμπέ.

— Ὁ βουλευτῆς Σύρου κ. Σεβαστόπουλος ὁμιλῶν ἡμέραν τινα ἐντὸς τοῦ ὑπ. τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ καλατζῆ Νικουτοπούλου περὶ τοῦ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καταστραφέντος μεγάλου βιομηχανικοῦ καταστήματός του, ἀπώλεσε τὴν συνείδησίν του· θερμοπαρακαλεῖται, ὅστις τὴν ἤυρε, νὰ τὴν δώσῃ ἀμέσως τῷ ἰδίῳ, καὶ θὰ λάβῃ ἀμοιβὴν ἀνατάξιαν τοῦ εὐρήματος.

— Οἱ συντάκται τῆς « Βελτιώσεως » Νικουτόπουλος καὶ Βαλασσόπουλος, εὔρον εἰς τὰς ἀγυῖας ὀρθοῦς τινὰς ὕβρεων· εἰδοποιῶνται ὅθεν οἱ ἀπωλέσαντες αὐτὰς νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν γραφεῖόν των διὰ νὰ τοὺς τὰς δώσωσιν.

— Ὁ ἀγγελόμορφος νεανίας Μαργαρίτης, ὁ μαργαρίτης τῶν μελῶν τοῦ Βύρωνος, ὁ καὶ ποιητῆς τοῦ περιφήμου δράματος « Πετραλεῖφα », μεταβάς μετημφιεσμένος τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθ. Κυριακῆς εἰς τινα φιλικὴν οἰκίαν, ἔχασε τὸν νοῦν του· καθικετεύεται ἡ λουλουδά, ἢ αὐτὸς ὑποθέτει ὅτι τοῦ τὸν ἐπῆρεν ἀστεγειομένη, νὰ τοῦ τὸν ἀποδώσῃ τάχιστα, καὶ τῇ ὑπόσχεσιν οὗτος νὰ τῇ προσφέρει κλαίων ἀντ' αὐτοῦ τὴν εὐαίσθητον καρδίαν του.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Δρ. 13000

ἐξοδεύει ἐτησίως τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 15000

ἐξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουργ. τῆς Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιον

Τὸ ὄλον 28,000 δρ. ἐξοδεύονται ἐτησίως, φίλε ἀναγνώστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον.

ΦΙΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ.

Ὅπου ρίψεις τὸ βλέμμα σου πέριξ εἰς λειμῶνας, εἰς ἄνθη, εἰς κάλλη, παντοῦ πάντοτε βλέπεις νὰ πάλλῃ ἢ τοῦ χρόνου ὀλέτειρα πτέρυξ.

Ὑπὸ γῆν, ὑπὲρ γῆν δὲν ἰσχύει τόσος σμάραγδος οὔτε χρυσίον, ὅσον μόνον ἐν αἴσθημα θεῖον, τοῦ τὸ στῆθος τῶν φίλων ἐγκλείει.

Ῥόδου ἔαρος ἀνθηροτέρα ἢ ἀγνὴ διαλάμπει φιλία· εἰς τοὺς φίλους ψυχὴ εἶναι μία καὶ συζοῦν ὑπὸ ἓνα ἀστέρα.

Ἄλλοιοῖ καὶ τὸ πᾶν μεταβάλλει καὶ πᾶν πλάσμα ὁ χρόνος μαραίνει, ἢ φιλία πλὴν μόνῃ ἐμμένει, ζῆ καὶ πέραν τοῦ τάφου καὶ θάλλει.

Νεαρὰ ἢ ψυχὴ μου ἠσθάνθη τὸν παλμὸν τῆς φιλίας ἐγγύς σου, καὶ θνητὴ, ἐντρυφῶ παραδείσου, πανευδαίμων, γλυκύπνοα ἄνθη.

Ἰερά, τρισολβία φιλία ἢ φιλία ἡμῶν, ᾧ φιλότατη ἐντὸς ταύτης ὑπάρχ' ὑπερτάτη, μυστικὴ ἀληθὴς εὐτυχία.

Ἄχ! μετὰ σὲ ἀενάως ἄς μένω, τὸν αὐτὸν ν' ἀναπνέω ἀέρα. . .
Μὲ θερμούς σναγμούς τὸν αἰθέρα, ὅταν ἤμαι μακρὰν σου θερμαίνω.

Ἄν τοῦ τάφου ἀνοίξῃ τὴν πύλην ὁ — προῶρος ἐλθὼν — θάνατός μου, ἐνθυμοῦ πῶς ποτὲ μ' εἶχες φίλην καὶ πρὸς μνήμην ἐν δάκρυον δός μου.

Ἄλλοιοῖ καὶ τὸ πᾶν μεταβάλλει καὶ πᾶν πλάσμα ὁ χρόνος μαραίνει· ἢ φιλία πλὴν μόνῃ ἐμμένει, ζῆ καὶ πέραν τοῦ τάφου καὶ θάλλει.